

16 ærede Medlemmer stillede Vædringsfor-
 slag. Det ærede Medlem, som motiverede
 disse Vædringsforslag, nemlig det ærede
 Medlem for Bornholms Amts 1ste Valg-
 kreds (Wien), fremkom jo med en historisk
 Udvikling. Da det ærede Medlem, der sidder
 lige over for mig, det ærede Medlem fra
 Esbjerg (Bluhme), var Formand for dette
 Udvalg, blev der to Gange stillet Forslag
 om, at det omstridte Stykke skulde udgaa,
 men det blev saa optaget igen i 1890 til
 3dje Behandling for Dyres Vedkommende.
 Jeg havde stemt for, at det skulde udgaa.
 Imidlertid fremkom jeg under denne Sags
 Behandling med en Udtalelse, som jeg
 er overbevist om, vil blive benyttet meget
 mod mig, og derfor vil jeg gentage denne
 Udtalelse selv og motivere den. Jeg frem-
 kom med den Udtalelse, at dette med Dyrene
 kunde gøre sin Nytte; men jeg søjede straks
 til, at hvis man skulde have et saadant al-
 mindeligt Eftersyn af Dyrene, skulde det
 offentlige betale det. Det gik min Udtalelse
 ud paa. Men hvad er der sket siden den
 Tid? Det er ikke underligt, at jeg nu ser
 noget anderledes paa dette Forhold, end jeg
 gjorde den Gang. Maa jeg først gøre op-
 mærksom paa, hvad der er sket uden for dette
 Ting, hvad jeg gentagende har gjort op-
 mærksom paa; men jeg er nødsaget til paa
 ny at gøre opmærksom paa det i denne For-
 bindelse. Det er dette, at over for dette store
 Spørgsmaal, nemlig Tuberkulosen, som har
 været det, Loven har strandet paa til Dato,
 har Befolkningen faaet Dnene op for, hvad
 det er, det gælder, og at det er forbundet
 med store økonomiske Tab, hvis de ikke strider
 ind. Kreaturejerne ere nu godt paa Vej til
 at trænge denne Sygdom tilbage, og det ere
 de komne til af egen Drift, uden at der fra
 det offentliges Side er raft dem nogen hjæl-
 pende Haand, naar man da ikke vil søje
 det der ind under, at der er ydet Bidrag fra
 Statskassen til Kreaturejersforeningen mod,
 at det er blevet paabudt, at de skulde under-
 kaste deres Kreaturer et Dyr lægeeftersyn.
 Men hvad angaar Tuberkulosen, ved jeg ikke
 noget Tilfælde, hvor det har ført til noget,
 man kan paaberaabe sig. Og at Befolkningen
 har taget denne Sag i sin Haand, har ogsaa
 været nødvendigt, thi man kunde efter min
 Formening have paabudt Nedslagning og
 Erstatning, saa meget man vilde, — hvis der
 ikke fra Befolkningens Side selv var blevet
 gjort noget og gjort noget alvorligt, var det
 efter min Formening noget, man maa kunne
 betegne som et bundløst Svælg at øse Penge
 ud i; og saa skal man være glad ved, at Be-
 folkningen af egen Drift har taget Sagen i
 sin Haand. Man bør da ikke komme her og

lægge dem, om ikke Hindringer i Vejen, saa
 dog paalægge dem en bethdelig Byrde, som ikke
 vil gavne Sagen i nogen som helst Henseende.
 Men det gør man, naar man nu her i
 Landet i Almindelighed paalægger Kreatur-
 ejere som have Dyr, der stilles til offentlig
 Vedækning for Betaling, en saadan Stat.
 Hvor stor denne bliver, kan man vanskelig
 sige, men at den bliver bethdelig, kan man
 sige, og at den i alt Fald vil beløbe sig til
 50 à 100,000 Kr., kan man dristig paasta,
 der imellem vil det blive og maasse mere.
 Det sidste tør jeg nu ikke paasta, men jeg
 tør godt nævne 50,000 Kr., naar man tager
 Hingste med, det er ikke for højt anset.
 Men disse Penge vilde efter min Mening
 og efter de fleste Kreaturejeres Mening være
 anvendte paa langt bedre Maade, hvis man
 anvendte en Del af Beløbet til at foretage
 frivillige Prøver paa Dyr med Tuberkulin,
 hvorom der foreligger et Lovforslag, thi som
 Forholdene nu ere og efter det Stadium,
 hvortil man er naaet med Hensyn til dette
 Forhold, tør man vel ikke tilraade en tvungen
 Prøve; det er imidlertid noget, jeg skal lade
 staa hen. Det er ikke underligt, at det, der
 bevæger sig uden for, giver sig Udtryk i dette
 Lovforslag, ogsaa i det, der er forelagt af
 den ærede Minister. Lovforslaget i sin
 Almindelighed, ligesom ogsaa det tidligere
 Lovforslag om denne Sag, gaar jo ud paa,
 at Kreaturejerne, naar visse Sygdomme ind-
 træde, tilfælde blive satte ud af Raadighed
 over deres Dyr, og hvis Sygdommen er af
 en saadan Bestaafenhed, at der fra det offentliges
 Side bliver beordret Nedslagning, saa
 saa de Erstatning. Der ud over har man
 ikke paabudt noget videre. Med Hensyn til
 Tuberkulose har man ikke kunnet gaa den
 Vej, man er gaaet en anden Vej, man har
 paalagt Kreaturejerne visse Indskrænkninger
 med Hensyn til Benyttelsen af disse Dyr og
 Produkterne af disse Dyr, men man har
 endnu ikke i den hidtil gældende Lov faaet
 gennemført Paalaget om et almindeligt
 Eftersyn af alle Husdyr, enten de være sunde
 eller syge. Loven omhandler kun Dyr, der
 ere syge, det er kun i Sygdomstilfælde, at
 Loven træder i Virksomhed. Men Bestem-
 melsen i § 12, andet Stykke, gælder ikke
 alene syge Dyr, men ogsaa sunde Dyr,
 nemlig alle Vedækningsdyr af de der om-
 handlede Arter, og hvis man vedtager dette,
 er det, jeg mener, at man gaar en fejl Vej.
 Naar der nu under Nr. 49 er stillet et
 Vædringsforslag, som gaar ud paa, at Dyr-
 lægen skal have 1 Kr. for Attesten, og dette
 saa blev betegnet saaledes af det ærede
 Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds
 (Sloth), at det var en Wille for at saa Be-